

Széleskörű társadalmi megmozdulás a szabadtéri játékok megrendezésére

Társadalmi munkát, pénzt és elfekvő anyagot ajánlottak fel a szegedi vállalatok

A Szegedi Szabadtéri Játékok megrendezésére alakult gazdasági bizottság javaslataira a városi tanács végrehajtó bizottságának m. b. elnöke: Ladányi Benedek hétfőn, tegnap délelőttre összehívta városunk összes üzemének, hivatalainak, intézményeinek vezetőit, a kulturális szervek, az egyetemek, a Pedagógiai Főiskola képviselőit. Az értekezlet célja az volt, hogy megbeszéljék azokat a gazdasági elgondolásokat, amelyek megvalósítása nagymértékben elősegítené a szabadtéri játékok megrendezését. Arról van ugyanis szó, hogy

az állam és a helyi tanács anélkül, hogy a közfontosságú létesítmények; a lakások építésének előirányzott ütemét gátolná, hatalmas mértékben segíti anyagilag a Szegedi Szabadtéri Játékok jövő évi megvalósítását.

Az eddig előirányzott összegek azonban nem elegendők és szükséges, hogy elsősorban a 8 ezer személy befogadására alkalmas tribün elkészítéséhez egész Szeged társadalmához járuljon.

A széleskörű megbeszélésen a megjelentek előtt Ladányi Benedek és Halász György, a szabadtéri játékok gazdasági bizottságának elnöke ismertette azokat a

terveket, amelyeket a szabadtéri játékokkal egyidejűleg akarnak megvalósítani.

Felelevenítik Szegeden a korábban hagyományossá vált ipari vásárt, éppen a jövő évi szabadtéri játékok idején.

Különböző kiállításokat, bemutatókat, nemzetközi sportversenyeket és más megmozdulásokat rendeznek. Mindezt óriási külföldi és belföldi idegenforgalmat is jelent. Az azonos időszakban megrendezésre kerülő hat hónapig tartó brüsszeli világiállítás vendégei közül is sok ezren utaznak majd hazánkba. Szegedre és ezenkívül a különböző országokból, hazánk vidékeiről mintegy 150 ezer ember — az eddigi számítások, s a nézőtér befogadása-hoz mérten — fordul meg városunkban a szabadtéri játékok alatt.

Az óriási idegenforgalom nagymértékben fellendíti elsősorban a város kereskedelmi forgalmát is,

amely nem közömbös egyik szegedi vállalat részére sem. Azonkívül komoly mennyiségű valutát jelent a külföldi idegenforgalom népgazdaságunknak. Eppen ezért, ahhoz, hogy mindez megvalósuljon, segítséget kell nyújtaniok városunk üzemének, intézményeinek a szabadtéri

játékok nézőterének, színpadának felépítéséhez.

Az értekezleten résztvevők a legnagyobb egyetértéssel fejezték ki az elgondolások iránt és felajánlották a segítségnyújtást.

Például a Dérost tízezer forintot ad a szabadtéri játékok megrendezéséhez. A Villamosvasút 3 ezer forinttal járul hozzá a nemes ügyszobák megrendezéséhez. A 1958-ban újabb anyagi támogatást nyújt. Ugyanakkor szakemberekkel társadalmi munkában segít a tribün felépítésében és kétszáz folyó-méter használt sinanyagot juttat az alváz építéséhez. Az Ingatlankezelő Vállalat kétezer forintot ad és 8 ezer forint értékű társadalmi munkát végez. A Papucos KSZ, az Élelmiszerkiskereskedelmi Vállalat 2, illetve 3 ezer forinttal járul hozzá a szabadtéri játékok megrendezéséhez. ezenkívül 10-10 fős brigáddal vesznek részt a társadalmi munkában. A Hűtőipar és a Vágóhid 100 méter használt csövet biztosít a tribün építéséhez, a Gázgyár 80 méter csövet ad. A Máv Pályafenntartás használt talpfákat, sineket juttat. A Kertészeti Vállalat is brigádokat alakít a társadalmi munkában való részvételhez,

az Autójavító Vállalat 2 ezer forintot és használt anyagot juttat az építkezésekhez. Ezenkívül

még több üzem ajánlotta fel pénzbeli segítségét társadalmi munkáját és mások megvizsgálják, miként tudnak további segítséget nyújtani.

Az Orvosegyetem, a Pedagógiai Főiskola képviselői fordítási munkát, tolmácsolást vállaltak és felajánlották a kollégiumokat a vendégek elhelyezésére a szabadtéri játékok idején.

Az értekezleten elfogadták azt a javaslatot, hogy **emlékbélyegeket bocsássanak ki Szegeden,** amelyek megvásárlásával a dolgozók széles körben erejükhez mérten hozzájárulnak a szabadtéri játékok megvalósításához. Az Országos Takarékpénztár szegedi fiókja folyószámlát nyitott a szabadtéri játékok pénzügyeinek befizetéséhez: 171/623 szám alatt.

A városi tanács emlékbélyegeket készített,

amelybe mindazoknak a nevei kerülnek, akik valamilyen formában — akár anyagilag, akár társadalmi munkával — részesévé váltak a szabadtéri játékok felújításának. Egyébként a gazdasági bizottság segítséget kér az ország más területén lévő szervezetektől is.

A párttagsági könyvek cseréje hozzon gazdagabb kommunista munkát

A Magyar Szocialista Munkáspárt szervezeteiben — amint ezt lapunkban már ismertettük — november 15-től január 15-ig kerül sor a tagsági könyvek cseréjére. Azért szükséges ez, mert az ideiglenes tagsági könyvek erre az évre szólnak. Hangoztatni kell, hogy nem tagfelülvizsgálatról, hanem tagkönyvcseréről van szó. Azért is fontos ezt megmondani, mert lehetett hallani olyan véleményyt, hogy tagrevízió lesz.

A párttagsági könyvek cseréjét az alapszervezetekben nagy gondossággal és körültekintéssel kell végrehajtani. Azt kell eredményeznie ennek a munkának, hogy tovább javuljon a pártszervezetek egész tevékenysége, még pezsgőbb legyen a pártélet, s növekedjen a tagság eszelevesi egysege. A most sorra kerülő taggyűléseken is az egyik napirendi pontként foglalokoznak a tagkönyvcserével és a vezetőségek felvétel-jük e munka jelentőségét.

Szükség van erre, azonban természetesen nem helyettesítheti az alapszervezeti vezetőségek és a tagok egyéni elbeszélgetését a tagkönyvcserével végrehajtásában.

A tagkönyvcseré helyes végrehajtásához, helyes adminisztráció is kell. Az alapszervezetekben most kezdenek hozzá a nyilvántartás rendezéséhez a párttagság összeírásához. Ez és a tagkönyvcseré lebonyolítása előkészítésének szakasza is kiváló alkalom ad arra, hogy felülkérüljön, több tartalommal telítődjen meg a párttagok munkája. Lehetőség adódik arra, hogy a pártvezetőségek tagjai, a pártbizalmiak és a párttagok az egyéni beszélgetésekkor is kicseréljék gondolataikat a pártszervezet munkájáról, további tennivalóiról az országos pártértekezlet határozatainak végrehajtásáért.

Jócskán akad még tenni-

való a pártmunka tartalmának javításában. Azt is jelenti ez, hogy az élet sürgetéseként az emberek közötti politikai munkát tovább kell javítani. Több kérdésre az igazságnak megfelelő választ, feleletet várnak az emberek. Elsősorban a kommunistáknak kell a helyes választ megadniok, elosztatva minden demagógiát, ellenséges suttogást stb. A politikai munka, a pártszervezet egész tevékenységének tartalmi javítása egyik alapja, hogy a párttagság a számára legmegfelelőbb, képességeihez igazodó pártmunkát végezzen. A tagkönyvcserére való készülődés közben alkalom adódik arra is, hogy minden párttag számára kialakítsák a pártmunka végzésének azt a formáját, ami neki a legalkalmasabb. Ezzel az egész alapszervezet tevékenysége elevenebbé, hatékonyabbá válik.

A tagkönyvcseré előkészítési és végrehajtási munkái járuljanak hozzá, hogy minden párttag mélyebben éljen jogaival, teljesítse kötelességeit. Az összeírás alkalmából a pártbizalmiak ezekről is beszélhetnek a hozzájuk tartozó tagokkal. Ezek a beszélgetések tovább növelik a párttagok felelősségét.

Természetesen az összeírás munkáját is ellenőrizze a párttagság. Minden párttagnak joga megnézni, hogy neve felkerült-e az összeírású ívre, vagy ha esetleg más pártszervezethez távozott, nyilvántartásba vették-e. A tagkönyvcseré végrehajtásához a tagdíjakat is rendezni kell; ha esetleg néhány elvtárs elmaradt tagdíja fizetésével, e kötelességének mielőbb tegyen eleget.

Hajtsuk úgy végre a tagkönyvcserét minden pártszervezetben, hogy az a mindennapi gyakorlati munka gazdagabb sikereit hozza.

MIT hozott az ellenforradalom, csinálnak vissza a kommunisták?

Baksa Mihály textilmunkás a következő kérdést tette fel szerkesztőségünknek:

— Miért nem magyarázza meg az újság, hogy mi tette szükségessé egyes helyeken a béremelések egy részének a visszacsinálását. Beszélni kellene arról, hogy ne csak olyanok magyarazzák, akik rosszindulatból, zavartkeltő szándékból teszik. Miért nem beszélnek a kommunisták? Nem veszik észre, hogy őket akarják lejáratni? Egyre sürűbben hallani: lám-lám, mégiscsak hozott valami jót a múlt év október-novemberére. Emelkedett a munkások keresete, megszűnt a terménybeadás a falun stb. És hozzá teszik: Csak az a baj, hogy amit sikerült kicsikarni novemberben, azt most visszacsinálják a kommunisták.

Nem hagyhatjuk szó nélkül — a pártszervezetek okulására — Baksa Mihály szavait. Igaza van. Ellenségeink epés, gúnyos megjegyzéseikkel, az ellenforradalomról alkotott, saját szájuk íze szerinti megfogalmazott értékelésekkel a párt és a kormány napi intézkedéseinek »kommentálásával« bizony egyes helyeken félrevezetnek most is becsületes munkásokat. Fel kell venni ezek ellen a harcot újságban, faliújságon és előszóval is a nyilvánosság előtt. Erre hív fel jogosan Baksa Mihály. Persze ez nem olyan egyszerű dolog, mert itt címszavakat, frázisokat mondani, vagy szavakkal hajigálni nem lehet. Csak az érvek nyelvén lehet és kell beszélni.

Mit adott az elmúlt év októberre? Zűrzavart, vérontást. Nem kell sokat keresgelnünk, hogy az érvek tengeréből, tényeket, adatokat merítsünk. A Fehér Könyv kötetéből, az ellenforradalmi eseményekről szóló kiállítás anyagából, az »Így történt« című dokumentumfilmből, s emlékeink tárházából is elő vehetünk néhányat, amelyekhez még csak kommentár sem szükséges. Nevek kellenek? Van egész sor szegedi is. Kovács József, Dr. Fábián Ferenc, Strasser Gyula és a többiek. Cselekedetük listája ívekre terjed és bíróságmunka mond majd ítéletet az ellenforradalmi napok szegedi lovagjai felett.

Nem rajtuk múltott, hogy Szegeden a zűrzavaron túl vér nem folyt a városban. Szervezték az ellenforradalmat, s bábáskodtak október »adományainak« megszületésénél.

Voltak adományai októbernek? Adott 22 milliárd forintnyi kárt, inflációs veszélyt, részleges munkanélküliséget. S adta Szegednek a kenyér, a seprő, a konzerv, s több más gyár építkezésének beszüntetését, a lakásépítések csökkentését. A gyárépítések lassan folytatódnak, a munkanélküliség is megszűnően van, de a 22 milliárd forintnyi kárt még sokáig nyógi majd az ország, s benne Szeged is.

Nem nehéz kiszámolni: ha nem ért volna bennünket ilyen kár, most nem a meglevő életszínvonal tartásán fáradoznánk, hanem biztosabb léptekkel haladhatnánk előbbre. És mit nyújtott volna az ellen-

forradalom, ha uralkon marad? Nem kétséges, hogy ma nem a magasabb életszínvonalról beszélhetnénk, hanem a munkások, a dolgozók nyomoráról, nélkülözéséről:..

Néhányan úgy tesznek: akárki akármit mond, mégiscsak október után hozott a kormány több, hasznos intézkedést, emelték fel a béreket, törölték el a begyűjtést stb. Igaz ez? Nem! Ezeket az intézkedéseket nem október hozta. A párt nem az ellenforradalom után látott hozzá a hibák kijavításához, a demokratizmus kiszélesítéséhez, a törvényesség helyreállításához, az életszínvonal emeléséhez. Jól tudjuk, hogy 1956 júliusában a párt egész sor politikai és gazdasági intézkedést hozott. Tehát már október előtt megkezdődött a hibák kijavítása. Az a hiba, hogy a kommunisták keveset magyarazzák az igazságot, de annál inkább beszélnek ellenségeink. Ők aztán az ellenforradalom vívmányaként tüntetik fel a kormány helyes intézkedéseit. Október pedig nem hozott mást csak zűrzavart, halált és könnyet. Kárt okozott népgazdaságunknak, s visszavetette országunkat a szocializmus építésében.

Igaz-e, hogy a kommunisták valamit »visszacsináltak«, vagy »visszacsinálnak«? Igaz. Visszacsináltuk a munkásállamot, a proletárdiktatúrát, amely most már valóban diktatúrát jelent a nép ellenségeivel szemben. Ez nyilván nem talált megértésre ellenségeink között. Emlékezzünk, milyen habzó szájjal üvöltöttek: »Csillaghullást akarunk«. S törték, tépték a vörös csillagokat, a vörös zászlókat. A kommunisták visszacsinálták a vörös csillagot is, a vörös zászlót is. Jól tudjuk, ez sem tetszik ellenségeinknek. Világosan látják, hogy ez azt jelenti: a munkásoké a hatalom és a szocializmus építése útján haladunk tovább.

Több mindent visszacsináltunk az üzemekben is. Elsősorban a pártszervezeteket. Ismét meghonosítottuk a párt vezetőszerpelt, mert nélkül nem építhetjük a szocializmust, s csak így erős a munkáshatalom. Vannak már ismét személyzeti osztályok is, mert »visszacsináltuk«. Nem rajongnak érte az ellenforradalmárok, de ez nem meglepő. Jól tudják, hogy a személyzeti osztályok feladata lesz az ő gaztetteik megakadályozása. Arról pedig gondoskodunk, hogy a régi hibákba ne essenek vissza;

Szóval sok mindent visszacsináltak a kommunisták Szegeden is. De ugyanakkor arra nagyon ügyelünk, hogy a régi vezetés hibái ne ismétlődjenek meg. Sok minden visszajött, de egy nem jön vissza többet: október 23-a. Nem kétséges: ismét kicsorbultna az a fog, amelyik harapni próbálna munkáshatalmunk testén.

Még mindig válaszolatlan az, amit Baksa Mihály kérdésében felvetett, a bérek emelésének »visszacsinálása«. Ez elől sem térünk ki. Fentebb azt írtuk, ha az ellenforradalom nem okozott volna 22 milliárd forintnyi kárt, most sokkal könnyebb volna a dolgunk. A párt és a kormány mindent megtesz, hogy az életszínvonal megmaradjon. Azt mondhatja bárki, hogy ez nem a rendelektől, hanem a mindennapi jó munkától függ. Igen, ha mindenki becsülettel veszi ki részét a munkából, s teljesítményéhez mérten részesül fizetésben. Akkor nem fenyegeti veszély életszínvonalunkat. Sajnos azonban Szegeden is nagyon messzire vagyunk még attól, hogy mindenki munkája szerint kapja a fizetést. A példák sokaságát sorolhatnánk fel, miként emelték saját maguk, ismerőseik, rokonaik órabérét a munkástanács egyes tagjai. Olyan béreket fizettek és jöllehet még fizetnek ma is a november utáni »nemes cselekedetekért«, ami mögött nem volt, vagy nincs termelés. Ha ez így marad, hiába lesz kereset, nem lesz mögötte árualap, ez pedig az inflációhoz, s nem az életszínvonal emelkedése felé vezet. Akarhatják ezt a munkások? Semmiesetre sem. De ha a kommunisták erről nem beszélnek, s csak az októberi »jó fiúk« magyarazzák akkori intézkedéseiket, e bérdemagógiával bizony zavart kelthetnek.

Nem népszerű és nem is könnyű feladat megértetni az emberekkel, mit is véd kormányunk ezzel a visszacsinálással. Azt akarja, hogy egészségesen fejlődjen népgazdaságunk, biztos alapja legyen majd életszínvonalunk emelésének, hogy minél jobban éljen a munkás.

Baksa Mihály kérdésével arra figyelmeztet: beszéljünk, írjunk az ügyvezetett kényes kérdésekről, ne hagyjuk, hogy az ellenség magyarázza azokat saját szája-ze szerint. Szóljunk, ne hagyjuk, hogy ellenségeink károkozásától visszhangozzanak az üzemek, intézmények falai. Mondjuk el az igazat meggyőző szóval, hátor szívvel.

Nagy Pál

Megkezdődött az új pártoktatási év Közel ötezren vesznek részt különböző oktatási formákban

Szegeden hétfőn, tegnap ünnepélyesen kezdődött meg az új pártoktatási év az üzemekben, hivatalokban és intézményekben. A különböző oktatási formákban a munkások, dolgozó parasztok, értelmiségiek, alkalmazottak több mint 4500-an vesznek részt. Ezek közül 2600 azoknak a száma, akik az időszzerű kérdések tanfolyamát hallgatják. Ebben az oktatási formában a résztvevők kéthetenként előadásokat hallgatnak, s utána kérdéseket tesznek fel, amelyekre választ kapnak. Szemináriumok foglalkozás nincs. Az időszzerű kérdések tanfolyamán kívül tegnap a funkcionáriusok, az esti marxizmus-leninizmus kérdései tanfolyam is megkezd-

te munkáját. Az önálló tanulók politikai gazdaságtant, filozófiát és nemzetközi munkásmozgalmat tanulnak. A munkát mindhárom szakon megkezdtek és a résztvevők körülbelül három hét múlva számolnak be a tanultakról.

Az MSZMP Csongrád megyei Marxista-Leninista Esti Egyetemén — amelyet Szegeden tartanak — az ünnepélyes megnívó után tegnap már foglalkozást tartottak. Az esti egyetemen 330 hallgató vesz részt; munkások, dolgozó parasztok, értelmiségiek, párt- és gazdasági funkcionáriusok. Az esti marxizmus-leninizmus kérdései tanfolyamán 250-en tanulnak.

Kiszisták baráti találkozói

A Szegedi Konzervgyár kiszistái október 19-én, szombaton Mórhalomra látogattak el és találkoztak a falusi fiatalokkal. A konzervgyáriak a találkozóra meghívták az ÉDOSZ kulturális együttesét, amelynek tagjai nagy részben a konzervgyári fiatalokból kerülnek ki. A kulturális műsor nagy sikert aratott, télt ház előtt. Nagy tetszés mellett zászlót cserélt azután a konzervgyári és a mórhalmi KISZ-szervezet. A kulturális műsor után sokáig együtt maradtak a város és a falu fiataljai, tovább mélyült barátságuk.

A Szegedi Ingatlankezelő Vállalat KISZ-fiataljai jól sikerült találkozót rendeztek kulturterünkben. A munkásmozgalm régi barcosait is meghívták a találkozójukra. Ott volt Korom Mihály elvtárs is, aki a régi időkéről, a munkásmozgalmról beszélt.

A beszámoló után sokáig együtt maradtak a fiatalok és az idősek s tea mellett cserélték ki gondolataikat,

KIBIJT A KABÁTJÁBÓL — MEGIS ELCSIPTÉK

Erősen ittas állapotban hazafelé tartott Váci Pál, húszéves Pulez utca 31/a. szám alatti lakos. A ruhagyári villamosmegálló előtt azonban bevárt a éven megallo villamos, amelyről egy héttagú család lépett le, hogy hazafele tartson. Váci belekötött a békés emberke, s lévén köztük több nő is, az egyiket azzal fenyegette meg, ha nem marad le a társaságtól, akkor fegyvert használ. A megszeppent társaság tagjai a fegyverrel való fenyegetésre megijedtek és egy alkalmas pillanatban beszaladtak az egyik kapuajlóba, majd egy, a házban lakó rendőrről később üldözöbe vették Váci Pált. Az izgatva fiataliembert az üldözök erveike kabátja gallériáján fogva megragadta, de Váci szabályosan kibijt kabátjából és elszaladt. A közben maradt kabátban talált iratok azonban elárulták gazdájára kilétét, s így Váci ellen garázdaságot megindult az eljárás.